

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Νοέμβριος 2025
(μέχρι 14/11)
αρ. φύλλου 200

Γραφεία : Τζώρτζ 24, 1^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 82,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 , ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΚΚΡΕΜΟΤΗΤΕΣ, ΑΒΕΒΑΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΑΝΑΒΙΩΣΕΙΣ (;)

Ο Μητσοτάκης και η ΝΔ

Από τις εκλογές του Ιουνίου του 2023 (τις δεύτερες μετά απ' αυτές του Μαΐου) που αναδείξανε πανίσχυρη τη ΝΔ του Μητσοτάκη με 41%, μέσα σε λιγότερο από 2,5 χρόνια τα πολιτικά πράγματα έχουν αλλάξει άρδην για το Μητσοτάκη, **που από κυρίαρχος έχει καταστεί σχεδόν αποδιοπομπαίος**. Έχει περιπέσει σε πάμπολλα «αμαρτήματα» εσωκομματικά και γενικότερα. Από το σημαντικό επιτελείο του (το «επιτελικό κράτος» !!) και τη διαγραφή Σαμαρά, που του χρεώνουν της λαϊκής δεξιάς, τις συγκαλύψεις των σκανδάλων (παρακολουθήσεις, Τέμπη και τώρα ΟΠΕΚΕΠΕ) με τη συνδρομή των ανωτάτων στελεχών της δικαιοσύνης, την ενδοτική εξωτερική πολιτική του, την ακρίβεια και γενικότερα τη νεοφιλελεύθερη αυταρχική πολιτική του (τόρα κλείνουν και τα ΕΛΤΑ για να βάλουν ιδιώτες, ξεσηκώνοντας νέες θύελλες), με συνέπεια τα χαμηλά δημοσκοπικά ποσοστά, που, αν επαληθευθούν εκλογικά, πολλοί από τους νυν νεοδημοκράτες βουλευτές δεν θα εκλεγούν κι έτσι γίνονται «αντάρτες». Τις οβιδιακές μεταμορφώσεις του από απολογητικός και ανεύθυνος, μετα τις πανελλαδικές συγκεντρώσεις για τα Τέμπη, θρασύς και αλαζόνας μετέπειτα. **Σήμερα, φαίνεται, ότι δεν τον υπολογίζουν ούτε οι υπουργοί του, όπως με την πρότασή του για τον Αγνώστο Στρατιώτη (Δενδίας. Χρυσοχοϊδης). Με τον Ρούτσι παρά την υποστήριξη Γεωργιάδη (του διαφημιστή των botox και του Iainie enrose), που μόνο κακό κάνει στον Μητσοτάκη, ο Δένδιας, ο Αβραμόπουλος, και ο Αρχιεπίσκοπος υποστήριξαν το αίτημά του. Επι πλέον η απειλή Σαμαρά, σφοδρού επικριτή του Μητσοτάκη, για συγκρότηση κόμματος στοχεύει στους νεοδημοκράτες βουλευτές της λαϊκής δεξιάς που αντιτίθενται στους σημαντικούς του Μητσοτάκη. Δεν είναι όμως βέβαιο ότι θα ιδρύσει τελικά κόμμα. Αλλά και στη διεθνή σκηνή είναι πλήρως**
(συνέχεια στη σελ. 2)

Οι διεθνείς εξελίξεις υπό την σκιά του Τραμπ μέσα από Ελληνικό πρίσμα

Ο εμφανιζόμενος ως (ξανά) πλανητάρχης, με τις σημαίες των ΗΠΑ «First America» (πρώτα η Αμερική, δηλ. οι ΗΠΑ!) και MAGA (Make America Great Again = Κάνε την Αμερική μεγάλη ξανά!) και με το φραγγέλιο (μαστίγιο) της Εθνικής Αποπαγκοσμιοποίησης στο χέρι ο πρόεδρος Τραμπ επελαύνει ανά τον πλανήτη επηρεάζοντας, **επί του παρόντος, άμεσα ή δι' αντιπροσώπων, τα πάντα**. Εννοείται, όμως, ότι οι μισές ΗΠΑ είναι φανατικά εναντίον του, με πρώτη «νίκη» τους την επιβολή απελπισίας στη Δημαρχία της Νέας Υόρκης του ινδογενούς 34χρονου Ζοράν Μαιμντάι, του φανατικού «παγκοσμιοποιητού» και...δημοκρατικού, ενδεχόμενα, υποψηφίου για την ...Προεδρία, ένδειξη κι αυτή σκέψης απελπισίας παρά την στήριξη και τους πανηγυρισμούς του υιού Soros, που προωθεί και το «δικό» μας Τσίπρα! **Με Τραμπ, πάντως, απτόητο**, παρά την ηλικία του(!), να προελαύνει!

Επέλαση στην Ελλάδα

Δεν πέρασε, βέβαια, ο Τραμπ από την Ελλάδα του Μητσοτάκη, παρά τις αγωνιώδεις προσπάθειες αυτού να τον κατευνάσει για την ανόητα αντιτραμπική πολεμική του, έστειλε όμως την χολιγουντιανή Κίμπερλι να αλωνίζει εδώ. Αυτή φωτογραφήθηκε με Δένδια(!), συνάντησε, μυστικά όπως λέγεται, τον Σαμαρά(!) και έφερε μαζί της κουστωδία υπουργών και εταιρείες εξόρυξης πετρελαιοειδών στην περιοχή της Κέρκυρας και οργάνωσης μεταφοράς αερίου στην Ανατολική Ευρώπη, μέσω Ρεβυθούσας και Αλεξανδρούπολης. Η Ελληνική «συμμετοχή» στα Κερκυραϊκά ορίστηκε στο 10%(!) και από τη μεταφορά του αμερικανικού αερίου **τίποτα**, πλην εφοπλιστικών
(συνέχεια στη σελ. 4)

Κάλεσμα του ΑΣΚΕ

Το Σάββατο 22 Νοεμβρίου ώρα 17:00 θα γίνει **συνάντηση** στα γραφεία μας Τζωρτζ 24. Θα μιλήσουμε και θα συζητήσουμε για τις τρέχουσες **πολιτικές εξελίξεις. Σας περιμένουμε.**

(συνέχεια από τη σελ. 1)

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΚΚΡΕΜΟΤΗΤΕΣ...

απομονωμένος. Στην Ε.Ε. με τις συνεχείς διώξεις της εισαγγελίας της Ε.Ε για τον ΟΠΕΚΕΠΕ, παρά τη στήριξη του Μητσοτάκη στην Φον ντερ Λάιεν, δεν τον υπολογίζουν, όπως έγινε με την χρηματοδότηση της Τουρκίας (SAFE) για την «ευρωπαϊκή άμυνα» και την πώληση των Eurofighter παρά την μητσοτάκεια απειλή για βέτο. Έχει επίσης εκτεθεί με την απροκάλυπτη υποταγή του στον Μπάιντεν και τους Δημοκρατικούς και τώρα είναι αποκλεισμένος από τον Τραμπ. Στη σύνοδο του ΝΑΤΟ εκλιπαρούσε ένα βλέμμα του Τραμπ, ενώ στη συνάντηση για τη Γάζα στην Αίγυπτο, που είχε κληθεί και η Ελλάδα, όταν πήγε να τον χαιρετήσει ο Τραμπ ρώτησε τη συνοδεία του **«ποιός είναι αυτός;»** (Μ. Κοττάκης «Εστια» 29/10/2025). Μάλιστα όταν ο Μητσοτάκης συνάντησε την ευειδή (και ευεπίφορη σε πάρτι) Κίμπερλι στις ΗΠΑ και τις ζήτησε να μεσολαβήσει για να συναντηθεί με τον Τραμπ, αυτή δήλωσε καθησυχαστικά: **«Θα είμαστε καλά. Θα είμαστε καλά. Εννοώ, στέλνει εμένα».**

Η απαξίωση του Μητσοτάκη θέτει ευθέως θέμα αλλαγής ηγεσίας της ΝΔ. Το ερώτημα είναι αν αυτή θα γίνει προεκλογικά ή μετεκλογικά. Η πλειονότητα των πολιτών στο δίλημμα «Μητσοτάκης ή χάος», που διακινούν οι «ημέτεροι», προτιμά το χάος! Το δημοσκοπικό ποσοστό στην πρόθεση ψήφου (και όχι στην «εκτίμηση» των δημοσκόπων, που είναι από υποκειμενική έως σκόπιμη) κυμαίνεται από 20% - 25%. Δεν μπορούν ν' αλλάξουν τον εκλογικό νόμο ώστε να δίνει αυτοδυναμία με αυτά τα ποσοστά (θα ήταν τότε, το λέμε κομπάζ, απολυταρχία). Αν λοιπόν ο Μητσοτάκης, ήδη απαξιωμένος, επιμένει, εκτός λογικής, να πάει ως αρχηγός σε εκλογές είναι βέβαιο ότι δεν θα υπάρξει αυτοδυναμία. Με τον Μητσοτάκη αρχηγό κανένα κοινοβουλευτικό κόμμα δεν πρόκειται να συνεργασθεί μαζί του μετεκλογικά, αν δεν θέλει να εξευτελιστεί και να αυτοχειριαστεί, οπότε εκ των πραγμάτων θα «αποστρατευθεί». Μήπως τότε ακολουθήσει το παράδειγμα Τσίπρα να αποκτήσει, δηλ. ανάλογο ίδρυμα και να αυτοδιαφημίζεται;

Ο πιθανός νέος αρχηγός της ΝΔ θα πρέπει να έχει προδιαγραφές συνεργασιμότητας, ώστε να είναι αποδεκτός από άλλα κόμματα, να μπορεί να επηρεάσει ευρύτερα κοινωνικά στρώματα και φυσικά να διαθέτει και ξένες «πλάτες». Μήπως ο Δένδιας πήρε το «χρίσμα» που φωτογραφήθηκε και δήλωσε περιχαρής **«είδα την Κίμπερλι»**; Κοντός ψαλμός...

Ο Τσίπρας «νέος» αρχηγός :

Αφού παρέμεινε βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ από

τις εκλογές του 2023 μετά την παραίτησή του από πρόεδρος, «αίφνης» στις 6 Οκτωβρίου παραιτήθηκε από το βουλευτικό αξίωμα επιφέροντας άλλο ένα πλήγμα στον ΣΥΡΙΖΑ, αφαιρώντας του μια ακόμη έδρα, επειδή ο αναπληρωτής του είχε πάει με τη Νέα Αριστερά. Η παραίτηση έγινε, όπως εξήγησε: **«φιλοδοξώ να επιστρέψω στην ελπιδοφόρα ανασφάλεια της κοινωνικής δράσης. Όχι για να καθοδηγήσω από τα πάνω, αλλά για να αφουγκραστώ καλύτερα τη κοινωνία και τις ανάγκες της».** Αδιόρθωτος! Τόσα χρόνια γιατί δεν «αφουγκραζόταν»; Τι άλλαξε; Μήπως η υποστήριξη της Μέρκελ που μας επισκέφθηκε πρόσφατα; Ή η υποστήριξη των εγχώριων επιχειρηματιών στους οποίους «αφιερώνεται» η Τσίπρειος ρήση: **«ο σημερινός αγώνας δεν αφορά τον σοσιαλισμό, αλλά τον δημοκρατικό καπιταλισμό απέναντι στις απειλές του αυταρχισμού και της ολιγαρχίας».**

Μήπως έχει εξασφαλίσει και την πέραν του Ατλαντικού στήριξη μέσω του πρώην συμμάχου του Καμμένου, που πρόσκειται στους ρεπουμπλικάνους; Γι αυτό οι δημοσκόποι δίνουν στο ανύπαρκτο κόμμα Τσίπρα 25%;

Μήπως πιστεύουν οι διαμορφωτές του πολιτικού συστήματος ότι θα αναβιώσουν το δικομματισμό με τον Τσίπρα; Δεν αντιλαμβάνονται ότι ποντάρουν σε «καμμένο χαρτί»; Ή νομίζουν ότι οι Έλληνες είναι λωτοφάγοι; Το βιβλίο του με τίτλο «Ιθάκη», που θα το χρησιμοποιήσει για να περιοδεύσει ανα την Ελλάδα, στοχεύει στην αιογραφία του για να πιστέψουμε ότι φταίνει όλοι οι «άλλοι». Εν τω μεταξύ διόρισε στο φερόνυμο «ινστιτούτο» του ως «επιστημονικό συμβούλιο» 41 πρόσωπα, μεταξύ των οποίων πολλά αμφιλεγόμενα πολιτικά, για **«να μελετήσουμε όλες τις πτυχές της κοινωνίας και της κίνησής της, και να ξεδιπλώσουμε έτσι τον χάρτη ενός μέλλοντος, όχι μόνο, ούτε κυρίως, με την αισιοδοξία της βούλησης, αλλά και με την απαισιοδοξία της γνώσης».** Απαραίτητος «φερετζές» για κομματική «μαγιά».

Ομως για να ιδρύσει νέο κόμμα δεν του αρκούν ποσοστά που να μην τον καθιστούν, τουλάχιστον, αξιωματική αντιπολίτευση. Το δις εξαμαρτείν...

Στα όρια της γελοιότητας η πλειονότητα των ηγετικών στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ, που κατρακυλά ραγδαίως δημοσκοπικά, αποφάσισε ν' ακολουθήσει τον Τσίπρα (σ,σ !!!). Ν' ακολουθήσει τι; Το γαρ πολύ της θλίψεως...

Το ΠΑΣΟΚ δεν μπορεί

Δημοσκοπικά επανήλθαν στη δεύτερη θέση. Ομως φαίνεται ότι δεν μπορούν να ξεπεράσουν

τη ΝΔ. Παρά τη «δομική» αντιπολίτευση και τη σφοδρή κριτική κατά του Μητσοτάκη η ανεπάρκεια του Ανδρουλάκη, ο άκρατος ευρωπαϊσμός τους υπονομεύει το «πρόγραμμά» τους, που δεν μπορεί να εφαρμοσθεί όσο είμαστε στην Ε.Ε. Μάλιστα οι 3 ευρωβουλευτές του ΠΑΣΟΚ απείχαν κατά την ψηφοφορία στο Ευρωκοινοβούλιο για την κατάργηση του βέτο στα θέματα εξωτερικής πολιτικής, άμυνας και ασφάλειας, που άλλωστε είχε θέσει με την εκλογή του ο ίδιος ο Ανδρουλάκης. Επιπρόσθετα οι εσωτερικές κακοφωνίες (Γερουλάνος, Διαμαντοπούλου, Δούκας) καθώς και αυτοί οι υπέρ της «μεγάλης κεντροαριστεράς» δεν προδιαγράφουν ευόινο μέλλον. Αλλωστε όλοι αυτοί περιμένουν εκλογική αποτυχία για να την «πέσουν» στον Ανδρουλάκη, χωρίς να αποκλείεται η αποστασία κάποιων προς, κυρίως, τη ΝΔ μετεκλογικά. Πάντως η δημοσκοπική στασιμότητα δείχνει ότι ή δε διαθέτουν, προς το παρόν, ξένες «πλάτες» ή τους προορίζουν ως βολική αντιπολίτευση.

Το ΚΚΕ εντός και επί τα αυτά.

Μετά τις κινητοποιήσεις για τη Γάζα και την θετική πρότασή τότε του Κουτσούμπα προς τα κεντροαριστερά κόμματα της αντιπολίτευσης για την συνδιαμόρφωση και υπογραφή κοινού κειμένου καταδίκης του Ισραήλ για τα εγκλήματα του εις βάρος των Παλαιστινίων, επανήλθε στα εντός και επί τα αυτά. Απομονωτισμός και αυτοσυντήρηση. Η καταψήφιση των αμυντικών δαπανών ήταν αναμενόμενη. Αυτή είναι η πάγια θέση του. Για την επέτειο της 28^{ης} Οκτωβρίου ο Κουτσούμπας δήλωσε: *«Οι νέες λαμπρές σελίδες της ιστορίας θα γραφτούν και πάλι από τον οργανωμένο λαό, που ορθώνει το ανάστημά του, υπερασπίζεται τη ζωή και τις ανάγκες του και παλεύει με κάθε τρόπο για να επιβάλει το δίκιο του»*. Θυμίζει Παφίλη, που το 2018 στο Γοργοπόταμο είπε: *«Το Κόμμα μας, επίσης, λέει ότι ο λαός δεν πρέπει να έχει καμιά εμπιστοσύνη στις αστικές κυβερνήσεις κατά τη διάρκεια του πολέμου. Το κόμμα μας θα ηγηθεί στην αυτοτελή οργάνωση της λαϊκής εργατικής πάλης με όλες τις μορφές ώστε να οδηγήσει στην ολοκληρωτική ήττα της αστικής τάξης εγχώριας και ξένης ως εισβολέας. Ο αγώνας αυτός να συνδεθεί με την πάλη για την κατάκτηση της εξουσίας είτε η Ελλάδα είναι επιτιθέμενη είτε έχει δεχθεί εισβολή»*. Σημειωτέον ότι το 2021 ο κ. Κουτσούμπας τα εξαφάνισε. Αλλάξε αυτός άραγε γραμμή και γιατί ;

Το κόμμα της Ζωής ξεφούσκωσε από δεύτερο κόμμα που εμφανιζόταν πριν από μερικούς μήνες δημοσκοπικά και τώρα βρίσκεται μεταξύ 4^{ης}

και 5^{ης} θέσης. Η υπόθεση των Τεμπών, μέσω της οποίας προβάλλεται, δεν είναι στην πρώτη γραμμή, όπως τότε με τα συλλαλητήρια. Επίσης προβάλλεται από κάποιους κύκλους ότι η Καρυστιανού μπορεί να ηγηθεί νέου κόμματος. Κάτι που αφαιρεί «ατζέντα» από τη Ζωή. Έτσι εξηγείται ο εκνευρισμός της που σε συνδυασμό με την εγωπάθειά της την οδηγεί να καυγαδίζει μονίμως στη Βουλή. Μωραίνει...

Τα κόμματα δεξιότερα της ΝΔ (Βελόπουλος, Λατινοπούλου, Νίκη). Δημοσκοπικά ο Βελόπουλος εμφανίζεται ως 3^ο κόμμα, ενώ με εκλογικό ποσοστό εμφανίζεται η Λατινοπούλου, σε αντίθεση με τη θρησκευόμενη Νίκη. Μήπως οι δύο πρώτοι αναμένουν «χρίσμα» από την μίσης Γκιλφόιλ ;

Η Νέα Αριστερά των πρώην υπουργών του ΣΥΡΙΖΑ, ανύπαρκτη δημοσκοπικά, κατάφερε να έχει αντιθέσεις για τις «συμμαχίες» μεταξύ Χαρίτση-Γαβριήλ Σακελλαρίδη. Διάσπαση του ατόμου...

Βαρουφάκης και ΛΑΕ εξακολουθούν να «τσιμπάνε» δημοσκοπικά και να έχουν εκλόγιο ποσοστό.

Από τους ξένους (ΗΠΑ, Γερμανία, Βρετανία, Γαλλία) που καθόριζαν το πολιτικό σκηνικό και προωθούσαν πολιτικές δυνάμεις υπηρέτες της εξάρτησης οι ευρωπαϊκές χώρες είναι αποδυναμωμένες και η εξάρτηση από αυτούς πραγματοποιείται μέσω της Ε.Ε, που αποτελεί το δίαυλο της παγκοσμιοποίησης, και επιβάλλει στην Ελλάδα και στους Ελληνες να είναι καταδικασμένοι σε μαρasmus και φτώχεια. Τα κόμματα στην Ελλάδα ρητά ή σιωπηρά είναι αφοσιωμένα στην Ε.Ε.

Τώρα με την έλευση της νέας πρέσβειρας των ΗΠΑ, του περιβάλλοντος Τραμπ, πιθανόν η απουσία έως τώρα αμερικανικών επεμβάσεων της διοίκησης Τραμπ να τερματισθεί. Η εγχώρια ελίτ άλλωστε είναι πάντα «τοις κείνων ρήμασι πειθόμενοι» συνωθούμενοι προς συνάντησή της.

Στην πατρίδα μας με τη ζοφερή κατάσταση σ'όλα τα επίπεδα από αυτούς μόνο νέα δεινά έχει να υποστεί. Είναι, πλέον, αδήριτος η ανάγκη να ενεργοποιηθούν οι διάσπαρτες δυνάμεις που θα βγάλουν την Ελλάδα από το αδιέξοδο της εξάρτησης από την Ε.Ε. και το ευρώ της, που θα προασπίζονται την κυριαρχία, τα κυριαρχικά μας δικαιώματα και την ανεξαρτησία μας, θα διευρύνουν τη δημοκρατία, θα προωθούν το στόχο για μια δίκαιη κοινωνία και θα ενισχύουν την παραγωγή και την παραγωγική ανασυγκρότηση, ώστε η χώρα μας να ανακάμψει και να προκόψει.

(συνέχεια από τη σελ. 1)

Οι διεθνείς εξελίξεις υπό την σκιά του Τραμπ μέσα από Ελληνικό πρίσμα

κερδών, **με την πλήρη ρήξη με την Ρωσία, με ό,τι αυτό μπορεί να συνεπάγεται, και μάλιστα άμεσα!** Τζίφος, λοιπόν, για τον **«κόμβο»-Ελλάδα** και μόνο επίταση των κινδύνων από τον ασφυκτικό «εναγκαλισμό» των ΗΠΑ και Ε.Ε. ...

Πέρασμα στην Ε.Ε.

Η ΕΟΚ-Ε.Ε. περνάει τώρα την χειρότερη περίοδο της 60χρονης περίπου «ζωής» της. Πάντοτε λειτουργούσε υπό την προστασία των ΗΠΑ, που ήθελε μεν τη δημιουργία της ως αντίβαρο στην Σοβιετική Ρωσία, και όχι, φυσικά, ως ανταγωνίστρια, οικονομική κυρίως, προς αυτές.

Μετά τη διάλυση της Σοβιετικής «Ενωσης» και την εμφάνιση της περιέργης Παγκοσμιοποίησης, ηγετικών οικονομιών, κυρίως μη παραγωγικών κύκλων με μεγάλες γεωστρατηγικές φιλοδοξίες και με εκπροσώπους βαθμιαίως πολύ μικρού βεληνεκού «πολιτικού» **δημιουργήθηκε σύγχυση** στην Ε.Ε. και ΗΠΑ. (οι προσκληθέντες εκπρόσωποι Ρωσίας, Κίνας, κλπ. απεχώρησαν) και ανεφάνησαν καινούριες αντιθέσεις μέσα σε αυτές.

Στις ΗΠΑ η σύγχυση αυτή φαίνεται να ξεκαθαρίζει με ευκρινείς διακρίσεις ανάμεσα στους, ας πούμε, **πατριώτες** (σχεδόν όλοι, όμως προέρχονται από άλλες πατρίδες, όπως σχεδόν όλοι στον Καναδά και την Αυστραλία!!!) και στους, ας πούμε, **κοσμοπολίτες**, δηλ. στους αντιτράμπ, με άγνωστη κατάληξη. **Στην Ε.Ε.** όμως τα πράγματα είναι ακόμη χαώδη και ήδη εγκυμονούνται μεγάλες αλλαγές αντιπαγκοσμιοποιητικές.

Για την ώρα, πάντως, όλοι φαίνονται να προσαρμόζονται στις απαιτήσεις του Τραμπ, να επιδιώκουν να δείξουν πως ετοιμάζονται να αποκτήσουν δική τους άμυνα, για να αντιμετωπίσουν την (ανύπαρκτη) Ρωσική απειλή και με σύμπραξη της **Τουρκίας** (για ιδιοτελείς σκοπούς οι «μεγάλοι»...), που απειλεί ενεργά την Νοτιοανατολική Ε.Ε. και ιδιαίτερα την Ελλάδα και την Κύπρο, και είναι σύμμαχος με τη Ρωσία!!!

Και μέσα σ'αυτό το κομπούζιο επιτίθενται στον Μητσοτάκη(!), με τις αιτιάσεις για Τέμπη, με την Εισαγγελέα τους για τον βόρβορο του ΟΠΕΚΕΠΕ και τη βόμβα με τα ΕΛΤΑ, που τώρα αποκαλύπτεται πως είναι δικά τους!! Ισως υπακούουν σε απαιτήσεις του Τραμπ(!) ή αυτοβούλως ενεργούν για να τον προσφέρουν ως θυσία για να κατευνάσουν την οργή του(!) ή για άλλη αιτία άγνωστη ακόμη.

Οπως και να'χει, είναι η μόνη φιλική κίνηση της Γερμανίας προς τη μεγάλη πλειονότητα των Ελλήνων!

Οπως και αν έχουν τα πράγματα στην Ε.Ε. αυτή ευρίσκεται σε πλήρη σύγχυση, που οδηγεί

σε εξασθένιση και αποδρομή και δεν πρέπει οι Ελληνες να περιμένουν τη διάλυσή της ώστε να απελευθερωθούν από το θανάσιμο εναγκαλισμό μας με αυτή την γερμανική αρπάγη!

Η σχέση του Τραμπ με τη Ρωσία και οι συνέπειες για την Ελλάδα

Ο Πρόεδρος Τραμπ δεν πέρασε ακόμη από την Ρωσία, συναντήθηκε όμως στην πρώην (...) Ρωσική Αλάσκα με τον πρόεδρο Πούτιν (που λέγεται πως έχει προβλήματα με τον ισόβιο σχεδόν Υπουργό του επί των εξωτερικών...) και συνομιλούν συχνά μεταξύ τους. Είχε στην αρχή φανεί πως επιδιωκόταν κάποια ειρήνευση στον πόλεμο της Ουκρανίας που ουσιαστικά έχει περιοριστεί σε αψιμαχίες, αλλά με πολλές καταστροφές σε ενεργειακές εγκαταστάσεις κυρίως, φαίνεται όμως πως από πολλές πηγές προβάλλονται εμπόδια και προκαλούνται αντιστάσεις, με ποικίλες ιδιοτελείς σκοπεύσεις.

Είναι, βέβαια, δύσκολος ο επίσημος τερματισμός της διένεξης (και όχι, πλέον, του πολέμου), σχετικά εύκολη, όμως, η defacto εφαρμογή του σε έδαφος πραγματικό και όχι τεχνητό... Ομως ο πρόεδρος Τραμπ επιδίωκε πράγματι την προσέγκυση της Ρωσίας στη λεγόμενη Δύση; Αντεπιτίθετο, πράγματι, στις μεθοδεύσεις της προηγούμενης (τέως) προεδρίας των ΗΠΑ με τους πολλαπλούς στόχους της με όπλο τον ρωσοουκρανικό πόλεμο ή στην πορεία της ειρηνευτικής προσπάθειας συνεφώνησε με αυτούς; Πώς εξηγείται η δημιουργία του «οριστικού» αποκλεισμού της Ρωσίας από τις δυτικές της χώρες με τον αγωγό αερίου καθαρώς αμερικανικού, μέσω του Ελληνικού κόμβου (!);

Πάντως για την Ελλάδα όλες οι πρωτοβουλίες, ή έστω οι αποδοχές ενεργειών στον πόλεμο αυτόν από μέρους της κυβέρνησης του Μητσοτάκη ήταν (και είναι) αρνητικές έως καταστροφικές για την Ελλάδα και ευρύτερα τον Ελληνισμό και πολύ δύσκολα θα ανατραπούν μελλοντικά...

Ακόμη και στην περίοδο του ψυχρού πολέμου διετηρούντο σχέσεις καλές έως και θερμές με την Ρωσία, με αμοιβαία κέρδη παντός είδους, και μάλιστα χωρίς σοβαρές αντιδράσεις από την λεγόμενη Δύση. **Εχουμε τρελαθεί, τελικά, και γιατί;**

Ο Τραμπ στη Μέση Ανατολή,**στη γειτονιά της Ελλάδας...**

Εχουμε γράψει πολλές φορές για την αδύνατη, σχεδόν, πραγματική ειρήνευση ανάμεσα σε Ισραήλ και την Παλαιστίνη, μια που οι περισσότεροι Παλαιστίνιοι σκοπεύουν στην τελική εκδίωξη του Ισραήλ από την βίαιη και παράνομη εγκατάστασή του στην από χιλιετιών πατρίδα των Παλαιστινίων και ακριβώς το αντίστροφο εκ μέρους των →

Ισραηλινών, που εγκαταστάθηκαν εκεί μετά από απουσία 2 χιλιαδιών!

Ο Πρόεδρος Τραμπ (και γενικά οι ΗΠΑ) αποτελούν την εγγύηση της ύπαρξης του πάνοπλου Ισραήλ, που με αφορμή την «περίεργη» καταδρομή, απάνθρωπη εν πολλοίς, της ακραίας παλαιστινιακής Χαμάς στο Ισραήλ, επεχείρησε την πλήρως απάνθρωπη «τελική» καταστροφή της Λωρίδας της Γάζας, **προκαλώντας την παγκόσμια κατακραυγή.**

Πάρα ταύτα ο Τραμπ σχεδόν βίαια επέτυχε τον, έστω και πρόσκαιρο, κατευνασμό, και πλησιάζει σε κάποιου είδους ειρήνευση, ακόμη και σε ελπίδα για ίδρυση Παλαιστινιακού κράτους στα σύνορα περίπου του 1967. Μακάρι να γίνει αυτό κατορθωτό, αν και φαντάζει ακόμη τώρα ακατόρθωτο.

Πάντως η ανάμειξη του στην εύφλεκτη αυτή ευρύτερη περιοχή αποδεικνύει ότι οι ΗΠΑ επιστρέφουν στην Μέση Ανατολή και, στην ευρύτερη ακόμα, Ανατολική Μεσόγειο, ενώ, μέχρι τώρα εθεωρείτο ως ειλημμένη απόφαση η επικέντρωση των ενδιαφερόντων και συμφερόντων των ΗΠΑ στον Ειρηνικό Ωκεανό και στην μεγάλη επερχόμενη αντίθεση ΗΠΑ και Κίνας, που υπάρχει ήδη!

Σε ολόκληρη σχεδόν τη Μέση Ανατολή η Ελλάδα είχε πάντοτε έντονη παρουσία, ιδιαίτερα στην Αίγυπτο, Παλαιστίνη (Πατριαρχείο), Συρία κ.λπ., η οποία λόγω της ανάμειξης, κυρίως αφ' ότου κατέστη περιοχή των τεράστιων αποθεμάτων ενεργειακών ορυκτών, των «μεγάλων» της Ευρώπης και της Αμερικής, συνεχώς έβαινε μειούμενη, αποτέλεσμα ανικανότητας και «εξαναγκασμών». Ομως πληρώνεται πολύ ακριβά η Ελλαδική αβελτηρία, ιδιαίτερα, της κυβέρνησης Μητσοτάκη, που, ευτυχώς, βαίνει σε αποδρομή...

ΗΠΑ – Κίνα, Τραμπ-Σιτζίπινγκ

Εδώ και 2 δεκαετίες η παγκόσμια κοινή γνώμη αναγνωρίζει τις ΗΠΑ και Κίνα ως τις μόνες, για την ώρα, πραγματικά μεγάλες παγκόσμιες Δυνάμεις, με την Κίνα να καθίσταται συνεχώς ισχυρότερη, ακόμη και με την «σύμπραξη» της Ρωσίας, την οποίαν ανοήτως η «Δύση» σπρώχνει προς την «Ανατολή», **και τον Τραμπ να επιχειρεί να την «συγκρατήσει» και ταυτόχρονα να την απομονώσει!**

Ο Τραμπ επιθυμεί να σταματήσει την εξασθένιση των ΗΠΑ και με όπλο τους δασμούς αντεπιτίθεται, και ταυτόχρονα δοκιμάζει, όσο ακόμη είναι ισχυρός, να «συνετίσει τον ισόβιο ηγέτη της Κίνας και με την συνάντησή τους στη «Δυτική»(!) Νότια Κορέα μπορεί να εμφανίζεται «ειρηνοποιός» και μεγαλόκαρδος(!) διερευνώντας ταυτόχρονα την στάση της σε περίπτωση κάποιου είδους ελεγχόμενης σύγκρουσης, ακόμη και με «τακτικά» πυρηνικά, Δύσης-Ρωσίας. Πάντως φαίνεται να

απομακρύνεται ο μέγας κίνδυνος της παγκόσμιας σύγκρουσης, κάτι που θα βοηθήσει τον Τραμπ στην επιδίωξή του για βραβείο Νόμπελ Ειρήνης!..

Η Ελλάδα όμως διερωτάται τώρα για το τι θα γίνει, αν ο Τραμπ απαιτήσει αποχώρηση της COSCO από τον Πειραιά και γενικότερα από την Ευρώπη. Είναι ικανή η τωρινή κυβέρνηση να λειτουργήσει Ελληνικά στην περίπτωση που της ζητούσαν να «σταματήσει» αυτήν την Κινεζική εταιρεία;

Να λειτουργήσει δηλ. Ελληνικά, όπως θα πρέπει;

Για την Τουρκία

Αφήσαμε τελευταία την πορεία των σχέσεων Τραμπ - Ερντογάν και, φυσικά, αν θα μπει φραγμός στην Τουρκική επιθετικότητα κατά της Ελλάδας, κάτι πιθανόν δύσκολο, μια που από μόνη της η Ελλάδα με πρωθυπουργό τον Κυρ. Μητσοτάκη και βοηθό του τον θλιβερό Γεραπετρίτη (...) λειτουργεί, με αυτοέπαινους μάλιστα, ως παιδί για τα θελήματα του αφεντικού Ερντογάν.

Το πιθανότερο, πάντως είναι ότι ναι μεν ο Τραμπ (και σύμπασες οι ΗΠΑ!) και, βεβαίως, οι Ευρωπαίοι «φίλοι» μας και Εταίροι που πάσχουν, σε βαθμό νοσηρό μάλιστα, από τουρκολαγνεία και απόλυτη περιφρόνηση προς την Ελλάδα και τους οποίους «λατρεύουμε λόγω μαζοχισμού) θέλει την Τουρκία στο Δυτικό «στρατόπεδο» (και τον Ερντογάν ως συνεταίρο σε πολύφερνες συμφωνίες), όμως μάλλον τους δέχτηκε με ψυχρολουσία, απαιτώντας διακοπή της παροχής Ρωσικού αερίου, απομάκρυνσης των S400 και Ανεξαρτησία των Κούρδων. Και, μάλλον επίσης, δεν αληθεύουν οι πληροφορίες για υπαινιγμό του Τραμπ να «κοιτάζουν προς τα Δυτικά», δηλ. το Αιγαίο. Αν αληθεύουν, μάλιστα, οι «διαρροές» πως οι ΗΠΑ θα μετάσχουν στις εταιρείες για το καλώδιο ηλεκτρικής σύνδεσης Ελλάδας και Κύπρου, η Τουρκία μάλλον βλάπτεται σε αντίθεση με το εχθρικό προς αυτήν Ισραήλ που κερδίζει, όχι πάντως όσο θα ήθελε.

Η Ελλάδα, πάντως, αν θέλει, έστω και μόνο για να επιβιώσει ο Ελληνισμός, πρέπει να είναι πλήρως έτοιμη για να αντιμετωπίσει μόνη της τους εξωτερικούς (και τους, όχι ευάριθμους, εσωτερικούς) εχθρούς της και όχι, τουλάχιστο, να στέλνει τα όπλα της στην Ουκρανία ή τα drones της για εξοπλισμό, ναρκωτικά κ.λπ των εγκλείστων στον Κορδαλλό!

Κάτι, πάντως, που φαίνεται να έρχεται, τώρα που οι εκούσια επίμονοι Τουρκολάτρες, ανθέλληνες, μειοδότες βρίσκονται σε αποδρομή. Και μια ισχυρή και αποφασισμένη Ελεύθερη Ελλάδα και δημοκρατική, θα γίνει, νομοτελειακά και κοινωνικά Δίκαιη και Αναπτυγμένη. Είναι ήδη καιρός...

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε. 27/10/2025 **Η επέτειος του υπερήφανου ΟΧΙ μπροστά σε μεγάλους κινδύνους**

Η εσπευσμένη προσπάθεια του κ. Τραμπ για την έναρξη των διαδικασιών ειρήνευσης στη Μέση Ανατολή δεν επέφερε το βραβείο Νόμπελ Ειρήνης σ' αυτόν, μια που αυτό δίνεται σε κάποιον που έδρασε ειρηνευτικά το 2024 (αν κάνει καλή αρχή «ειρήνευσης στην Ουκρανία» μέσα στο 2025 θα είναι του χρόνου υποψήφιος για αυτό...), όμως είναι, πιθανόν, μια καλή αρχή, έστω αμφίβολης συνέχειας... και παρά τις έξαλλες θριαμβολογίες υπέρ αυτού της κ^{ας} Ντόρας, μήπως και εξευμενίσει τον Πρόεδρο για τον επίσης έξαλλο **αντιτραμπισμό** ολόκληρης της «φαμίλιας» και ιδιαίτερα του πρωθυπουργού της Ελλάδας, η οποία και καλείται να τον «πληρώσει»(...) προς όφελος της Τουρκίας, που «δεινοπάθησε»(!) στη Νέα Υόρκη και αυτή...

Μακάρι να ευοδωθεί αυτή η προσπάθεια του προέδρου Τραμπ, όμως η ανάλογη στο **μέτωπο της Ουκρανίας** δεν φαίνεται να έχει τις ίδιες, άμεσες, προοπτικές, ίσως γιατί δεν μπορεί να **«στραμπουλίξει τα χέρια»** (που, κατά την κ^α Ντόρα, «πέτυχε» για τη Γάζα ο κ. Πρόεδρος) των αντιδρώντων στην εκεί ειρήνευση!

Πολύ δύσκολα θα επιτευχθεί η επανένταξη (μετά το 1990...) στο Δυτικό σύστημα η Ρωσία, που στριμωγμένη, απειλεί με πυρηνική αμυντική αντίδραση, αν, ο μη γένοιτο, δεχθεί στρατιωτική επίθεση από την Ευρώπη (ο Τραμπ δηλώνει ότι μόνο από αέρος μπορεί να βοηθήσει!) και στρέφεται στην Ανατολή, στην Κίνα, για ασφάλεια.

Γνωρίζει, φυσικά, ο Πούτιν τι σημαίνει η προσχώρηση στο Σύστημα που κτίζει ο ισόβιος (επίσημα...) άρχοντας Σι Τζινπινγκ, που ναι μεν τον υποδέχθηκε θριαμβικά στην Κίνα ως ισότιμο προς τον Βορειοκορεάτη Δικτάτορα συνοδό του στην παρέλαση για την Νίκη επί των Ιαπώνων (εντυπωσιακή και απειλητική(;), που θύμιζε εικόνες που θέλουμε να ξεχάσουμε(!) και που μάλλον επηρέασε αρνητικά όχι τους αντιπάλους αλλά τους παρόντες «συμμάχους» του...

Μπροστά σε όσα κοσμογονικά, σχεδόν, εκτυλίσσονται μπροστά μας η Ελλάδα της κυβέρνησης (ακόμη...) του Κυρ. Μητσοτάκη δε φαίνεται να προβληματίζεται, **πόσο μάλλον να προνοεί**. Συνεχίζει απτόητη (!)

την πορεία, όχι μόνο την εξωτερική..., της τυφλής συμμόρφωσης που τους επιβάλλουν οι ευρωπαϊκές ηγεσίες και οι αντιτραμπικές της Αμερικής (ΗΠΑ) που μάλιστα ετοιμάζονται να συμμετάσχουν σε στρατιωτικές επιχειρήσεις στην Ουκρανία κατά της Ρωσίας, **που δεν μας απειλεί**. Και δηλώνει αντίθετα, μάλιστα, με τον απερίγραπτο Υπ. Εξωτερικών, που λειτουργεί ως εκπρόσωπος του ...Φιντάν, ότι αισθάνεται υπερηφάνεια που απέτρεψε πόλεμο με την Τουρκία, υποχωρώντας (και «αποχωρώντας») στη θάλασσα μεταξύ Καρπάθου και Κάσου. Είχε προηγηθεί ο ίδιος ο Πρωθυπουργός «μας», που στη «Διακήρυξη των Αθηνών» «εδώρισε» 10 νησιά (μετά έγιναν 12) ως γέφυρα μεταξύ των 2 χωρών, (όμως ως γνωστόν, οι γέφυρες ανήκουν και στις 2 όχθες). Ακολούθησε την πορεία του Σημίτη και του Τσίπρα, που απειλεί να την συνεχίσει.

Την ίδια πορεία ακολουθεί η κυβέρνηση (ακόμη...) του Κυρ. Μητσοτάκη εξαθλίωσης των πολλών (**«να μην έχουμε τίποτα, για να είμαστε ευτυχείς»** μας συμβουλεύει ο ηγέτης του Νταβός Σβαμπ!), την κοινωνική και πολιτιστική διάλυση της Ελλάδας (woke ατζέντα, γλώσσα, παιδεία, Υγεία, Πίστη, λαθρομετανάστευση, Δημογραφικό κ.λπ), με την «ευγενή» συμπαράσταση των τραπεζών, οικονομικών «παραγόντων», ΜΚΟ, ΜΜΕ, δικαιωματιστών, ΕΛΙΑΜΕΠ, κομματικών σχημάτων που μπέρδεψαν τον Εργατικό Διεθνισμό με τον αδυσώπητο Κοσμοπολιτισμό, κ.λπ αναλόγων.

Ομως η **συνειδητοποίηση** των εσωτερικών πηγών για τα δεινά των Ελλήνων Πολιτών που μαστίζουν τη χώρα μας (ίσως όχι πλήρως και την σύνδεσή της με τη διεθνώς αποδυναμούμενη Δυτική Παγκοσμιοποίηση) εδραιώνεται και στη χώρα μας, όπως στην Ευρώπη και την Αμερική.

Είναι, λοιπόν, καιρός, με την ευκαιρία και της επετείου του υπερήφανου ΟΧΙ, που ένωσε όλους τους Έλληνες, να εκφραστεί και στην πατρίδα μας, ώστε να υποχρεώσει πολιτικές (και όχι μόνο...) δυνάμεις, να συμβάλουν για να αποφευχθούν άμεσα τουλάχιστον οι κίνδυνοι που απειλούν την Ελλάδα και τον Ελληνισμό.

Ο Ν. Δένδιας παρουσιάζει το πρόγραμμά του(!) ενώπιον του Κυρ. Μητσοτάκη...

Στις 29/10/2025 ο ΥΠΕΘΑ Ν. Δένδιας σε μια πανηγυρική εκδήλωση εγκαινίων της πολύ επιτυχούς ανακαίνισης του Πενταγώνου, έργο εν πολλοίς του σπουδαίου εικαστικού Βαρώτσου, ανακοίνωσε προσεκτικά αλλά... εύγλωττα, **το αρχηγικό του πρόγραμμα!**

Παρέστησαν πλήθος προσκεκλημένων, «επισήμων» και μη, και κυρίως, η μεγάλη πλειονότητα των βουλευτών της Ν.Δ., (εκ των οποίων οι 89, όπως γράφτηκε, είχαν δηλώσει ότι θα παραστούν, πριν ανακοινωθεί και η παρουσία του Κυρ. Μητσοτάκη...

Ο τωρινός πρωθυπουργός αρχικά είχε δηλώσει θύμα προσβολής (διπλωματικής ;) του κορωνοϊού, μάλλον υποθέτουμε προς αποφυγήν τυχόν κακού συναπαντήματος, π.χ. με Καραμανλή

και Σαμαρά, αλλά η ανακοίνωση ότι θα απουσίαζαν οι 2 προηγούμενοι (ίσως για να μην επισκιάζουν την αναμενόμενη «αίγλη» του Δένδια) και η θερμή, πιστεύουμε..., προσωπική πρόσκλησή του (που επιβεβαιώνεται από την θερμότητα(!) υποδοχής του) τον έπεισε να «αδιαφορήσει» για την «ασθένειά» του και να παραστεί και μάλιστα να μιλήσει, ανύποπτος, περί υδάτων και ανέμων, ως συνήθως.

Η απροσδόκητα αρχηγική ομιλία του Ν. Δένδια, φυσικά τον άφησε άναυδο, αλλά και, πιστεύουμε, θα προκάλεσε αμηχανία και στους «παράγοντες» των άλλων, όλων αντιπολιτευόμενων, κομμάτων και (φανταζόμαστε) προβληματισμό σ' αυτούς αν δεν θα έχουν αντίπαλο πλέον τον Κυρ. Μητσοτάκη, με ό,τι κάτι τέτοιο συνεπάγεται...

Η λεβεντογέννα Κρήτη, τα τεκταινόμενα εκεί και τα περί αυτών...

Ολες σχεδόν οι ευρύτερες περιοχές της Ελλάδας (αλλά και μικρότερες) εμφανίζουν ιδιαιτερότητες, μερικές μάλιστα ισχυρές, οφειλόμενες σε ανομοιότητες κατακτήσεων, επιρροών, αντιστάσεων και απελευθερώσεων. Και σε αυτές διακρίνεται ...ιδιαίτερα **η Κρήτη**, στην οποία επικεντρώνεται τελευταία έντονη η προσοχή και το ενδιαφέρον.

Το πρώτο «περίεργο» συμβάν, αμέσως μετά την πτώση της Δικτατορίας ήταν το διπλό, εξωφρενικό(!) άρθρο στις 23 και 24 Οκτωβρίου 1974, (άσχετο, **φαινομενικά**, με τα τωρινά γεγονότα), του Νίκου Αγγελή, διευθυντή της εφημερίδας «Κήρυξ των Χανίων» του γενάρχη της «φαμίλιας» (την οποία είχε μεταβιβάσει στο νεότερο Μητσοτάκη, ο οποίος μάλλον την είχε πουλήσει (...)). Σ' αυτά, με «αίτιο» τα παράπονα για μη ικανοποιητικό αριθμό Κρητικών Υπαλλήλων ανά την Ελλάδα, καλούσε τους νέους Κρητικούς σε ανταρσία, γράφοντας «**τι δουλειά έχουν οι υπερήφανοι Κρητικοί με τους βαρβάρους Έλληνες**» (sic)!!

Το πιθανότερο ήταν πως ο πρωτεργάτης της Αποστασίας απειλούσε το νέο κατεστημένο με τον επανελθόντα Καραμανλή, για να αποδεχθεί τον «αρχιαποστάτη», που ήταν τότε πλήρως αποσυνάγωγος και αποκαλούνταν με το γνωστό φοβερό προσωνύμιο...

Στην Κρήτη (άκρως περιληπτικά) υπάρχουν ακόμη φαινόμενα κοτσαμπασιισμού, «μεγάλες» οικογένειες οι οποίες συνδέονται με «πελάτες», τους οποίους «προστατεύουν» και οι οποίοι «στηρίζουν» τους κατά κάποιο τρόπο πάτρωνές τους. Ίσως αποτελούν υπολείμματα σχέσεων αντιστάσεων στους διάφορους κατακτητές, Αραβες, «Φράγκους», Οθωμανούς, και ήσαν, πάντοτε, ένοπλοι. Ένα είδος, κάπως βαρόνων, συχνά αλληλοπολεμούμενων !

Αυτές οι σχέσεις επιζούν με άλλους στόχους πλέον, όχι υποχρεωτικά νόμιμους, παρά τον ομαλό, πλέον ελεύθερο βίο. Και σ' αυτούς τους «άλλους στόχους» περιλαμβάνονται κάποια «κινήματα αυτονομιστικά», κάποιες «προστασίες», π.χ. η αντίδραση της Ντόρας στη νόμιμη παρέμβαση του Κικίλια για τον ξυλοδαρμό του ηλικιωμένου, η οπλοφορία, τα σχετικά με τον ΟΠΕΚΕΠΕ κ.λπ!

Φυσικά, σε μια ευνομούμενη κοινωνία τέτοια φαινόμενα πρέπει να περιορίζονται μέχρι και να εξαλείφονται (όπως η βεντέτα, υπόλειμμα αντιλήψεων «αναγκαστικών», παλαιότερα, αυτοδικιών αντί έννομων διαδικασιών απονομής Δικαιοσύνης), όμως εξακολουθεί το πρόβλημα να είναι δυσεπίλυτο, παρά τις εκάστοτε κεντρικές απόπειρες και εξαγγελίες, όπως τώρα. Φυσικά, πάλι, οι προσπάθειες οι ειλικρινείς και όχι οι προσχηματικές πρέπει να συνεχίζονται, κυρίως μέσω της Παιδείας(...), χωρίς να αποφεύγεται, ακόμη και η αυστηρή, καταστολή.

Σαββόπουλος ο ιδιαίτερος

Του άξιζαν σίγουρα τιμητικές εκδηλώσεις για το έργο του και τον ίδιο, θα έπρεπε όμως να έχει τιμηθεί όμοια και εν ζωή, ώστε να μην μπορεί να ισχυρισθεί κανείς ότι χρησιμοποιήθηκαν πολιτικά ως όπλο αποπροσανατολισμού από την παραπαίουσα κυβέρνηση του Κυρ. Μητσοτάκη.

Στις κηδείες δεν υπάρχουν προσκλήσεις ούτε «τιμητικά»(!) καθίσματα (!!). Ολοι μπορούσαν να παραστούν και να «συν»τραγουδήσουν με τον «βραχνό» τραγουδιστή, τον ιδιαίτερο συνθέτη, τον ευρηματικά αιχμηρό στιχουργό που έφυγε εν ενεργεία.

Και, έτσι, κατέστησαν αναμενόμενα δικαιολογημένες και ηχηρές οι απουσίες και οι ορφανές καρέκλες. Δυστυχώς!

Η Χολιγουντιανή άφιξη της πρέσβειρας των ΗΠΑ στην Αθήνα

Υστερα από εντατικά μαθήματα περί... Ελλάδας (αγνώστου, επί του παρόντος, αποδόσεως), κάτι που πάντως δεν είχε προηγηθεί της αφίξεως του προηγούμενου πρέσβεως, Ελληνικής καταγωγής, και της βιαστικής τοποθέτησης του... κ. Τσίπρα(!), αφίχθη εις τας Αθήνας υπέρλαμπρη η κ. Κίμπερλι Γκιλφόιλ.

Πέρα από τα αστεία, ήλθε, συνοδευόμενη από δύο έμπειρους διπλωμάτες, και δρα όχι τυχαία. Αρχισε με επίσκεψη στο «πολιτιστικό (κατά τον αείμνηστο Γιαννόπουλο)» κέντρο του καλού τραγουδιστή (γνωστού της) κ. Αργυρού, φωτογραφήθηκε με τον κ. Δένδια (υπόμνηση στον Μητσοτάκη της μαύρης λίστας του κ. Τραμπ...) και τον κ. Βασίλη Κικίλια (εχθρό της Ντόρας!) και άφησε την επόμενη ημέρα για τα επίσημα σπουδαία. Δηλαδή επέδωσε τα διαπιστευτήριά της στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, διάρκειας μιας ώρας (ενώ είθισται το εικοσάλεπτο) με συζήτηση για τα ενεργειακά(!) και στην συνέχεια επισκέφθηκε τον (τεχνητά...) περιχαρή Κυρ. Μητσοτάκη, με τον οποίο συζήτησε, επίσης, τα ενεργειακά(!), αφού ενηγκαλίσθη τον επίσης πρόσχαρο κ. Γεραπετρίτη, που ευτυχώς απέφυγε υποκύψεις, χειροφιλήματα και γονυκλισίες. Και το πρόγραμμα

της επίσημης παρουσίας εκλείσει με την εύλωτη συνέντευξη τύπου, όπου κυριάρχησαν δύο σημαντικές αποφάνσεις της, ότι «ήλθε για να υπηρετήσει φανατικά τα συμφέροντα των ΗΠΑ», αλλά και το «παρήγορο» (...) και σιβυλλικό «Δεν θα σας απογοητεύσω».

Το ΠΑΣΟΚ του Ανδρουλάκη θέλει κατάργηση του veto !!

Στην αρχική ΕΟΚ (μετέπειτα Ε.Ε.) όλες οι χώρες-μέλη είχαν δικαίωμα veto για όλες τις προτάσεις αποφάσεων της. Σιγά-σιγά όμως περιοριζέτο το δικαίωμα του veto (όχι) μόνο για θέματα σοβαρού εθνικού κινδύνου για κάποιο μέλος. Τελευταία επιχειρήθηκε να καταργηθεί και αυτό, προφανώς για να ικανοποιηθεί το αίτημα της Τουρκίας να συμπεριληφθεί στη χρηματοδότηση για αμυντικές δαπάνες προς απόκρουση της Ρωσίας!

Στην ψηφοφορία στο (απλώς συμβουλευτικό) ευρωκοινοβούλιο πρότασης για κατάργηση αυτού του veto οι ευρωβουλευτές όλων των Ελληνικών κομμάτων ψήφισαν ΟΧΙ στην κατάργησή του, αλλά προς γενική έκπληξιν οι ευρωβουλευτές του ΠΑΣΟΚ αντί να ψηφίσουν όχι στην κατάργηση edήλωσαν αποχήν !!!

Δεν τόλμησαν να καταψηφίσουν την κατάργησή του, και επομένως αφήνουν ελεύθερο το πεδίο να εξοπλίζουμε εμείς την Τουρκία για να μας επιτεθεί ! Αυτό θέλει ο κ. Ανδρουλάκης ;

Το ιδεολόγημα του ανταγωνισμού της Ε.Ε. ευνοεί τελικά τα μονοπώλια!!!

Με αφορμή την προσπάθεια «εξυγίανσης» των ΕΛΤΑ που σύμφωνα με τον Μ. Κοττάκη (Εστία 6/11/2025) θέλει να τα αγοράσει ελεύθερα βαρών επιχειρηματίας που δραστηριοποιείται στις ταχυμεταφορές και φέρεται να έχει συμφωνήσει να πουλήσει πακέτο την εταιρεία του μαζί με τα ΕΛΤΑ (Δημόσια Επιχείρηση Κοινής Ωφέλειας) σε Γερμανό επενδυτή, **ας θυμίσουμε πώς καταντήσαμε σήμερα.**

ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Η θεμελίωση του σημερινού οικονομικού συστήματος έγινε στα μέσα της 10ετίας του 1980 στις ΗΠΑ & και τη Βρετανία. Εφαρμόστηκαν οι θεωρίες του μονεταρισμού του Μίλτον Φρίντμαν που πρεσβεύουν σχηματικά την κατεδάφιση των κενυσιανών αντιλήψεων για το ρυθμιστικό ρόλο του κράτους, δηλ ότι το κράτος κοινωνικής πρόνοιας πρέπει σταδιακά να αποσυντεθεί και όλες οι κοινωνικές παροχές να περιέλθουν στον ιδιωτικό τομέα, από την παιδεία και την υγεία μέχρι τις κοινωνικές ασφαλίσεις και τη σύνταξη. Είχε πεί κυνικά ότι η κοινωνική αποστολή του κεφαλαίου είναι η μεγιστοποίηση του κέρδους.

Το εγχείρημα αυτό περιβλήθηκε με το ιδεολόγημα του νεοφιλελευθερισμού, κακέκτυπο του φιλελελευθερισμού, (δημιούργημα της αστικής τάξης του 17^{ου} αιώνα στην Ευρώπη, κατά της φεουδαρχίας) . Για τους νεοφιλελεύθερους κάθε κρατική επέμβαση στην οικονομία, πέρα από την εξασφάλιση της λειτουργίας της αγοράς, είναι απαράδεκτη, γιατί περιορίζει την ελευθερία, κάθε ανακατανομή αγαθών είναι αδικαιολόγητη, εφόσον σημαίνει αφαίρεση αγαθών από κάποιους που δικαιωματικά τα απέκτησαν, κάθε φορολογία που αποσκοπεί σε τέτοια ανακατανομή είναι κλοπή! Η ύπαρξη φτωχών ή κοινωνικά μειονεκτούντων δεν είναι γι' αυτούς ζήτημα κοινωνικής αδικίας αλλά απλώς ατυχίας(!), η άρση της οποίας δεν είναι πάντως αρμοδιότητα του κράτους. Δηλ. το κέρδος υπεράνω όλων. Είχαν μπει έτσι οι βάσεις της παγκοσμιοποίησης και της λεγόμενης κοινωνίας των 2/3, δηλ. της επιβολής του κοινωνικού περιθωρίου, που καταδικάζεται μόνιμα στην ανεργία (τα σκουπίδια της ευημερίας).

(Η συνέχεια του άρθρου στο επόμενο φύλλο της "Ε").